

کتابخانه
میراثورای
اسلامی

۱۷۸

۱۷۸۰۰
۲۰۸۹۶۵

الامر الى الاخرة وتظهرنا القلوب والارواح الانسانية في معادها التي هي ابدية
والمناجاة والخبرة غلبت القبح على القصور والتوبة على الظلمة وانه الحق الاسرار
والحقائق من تلك القصور لاخرية فيظن هناك ما هو الا ان يظهر ما بين علمه
جامع بين احكام ما بين الان وتظهر ما بين هذا البطلان والظهور والجمع والبرهان
الانسان باحدة جده على تلك النشأة الاخرية فيخلقها الى الابد ما بين ما بين
الدرجات وكل من وجد ان رتبته كرات دول بمرور في جنس زمان شوند
بمرور من بديهيان شوند جسمان در قوس ما بين ما بين برسر وكونها ان در در زمانها
خود برسر كل فيهما انسان الى عدد اصول النشأت في البديهة وتلك عقليته
ووجدانية وحيث انبثا له وحيث جسمانية وبنشأ من كل منها بوسيلة علوم الان
واعماله وامانه في القود تلك اخرى بانها كل من الانسان اصحاب واهل كنتم
ازواج تلك وكلها انما بنشأ من تلك الاشياء الوجودية وعاد به حركات الوجود
كلها كما نزل على النعاس بين التسلسل بين كل رتبة من احد ما بعد يظهر من ان
وجود وان كانت هي خفية ولا يتم يحصل الحاصل ومن ههنا قبل ان الله لا يخلق
في صورة مرتين وقد ثبت في هاتين التسلسل بنوعين الثانية استعابا بالمرتبة
الثانية رجوعه انما في الاستغاثية فالمفاد على انما يصبها الى الجنة
التي خرج عنها ابونا آدم ثم وزججه خطيئتها وهي من العمد واخذ النشأ من البديهة
وحصل الملائكة الطيبين والذين كل في مقامهم والملائكة منها على الجنة التي وعده الله

اول

۱۷۸۰۰
۲۰۸۹۶۵

الامر الى الاخرة وتظهرنا القلوب والارواح الانسانية في معادها التي هي ابدية
والمناجاة والخبرة غلبت القبح على القصور والتوبة على الظلمة وانه الحق الاسرار
والحقائق من تلك القصور لاخرية فيظن هناك ما هو الا ان يظهر ما بين علمه
جامع بين احكام ما بين الان وتظهر ما بين هذا البطلان والظهور والجمع والبرهان
الانسان باحدة جده على تلك النشأة الاخرية فيخلقها الى الابد ما بين ما بين
الدرجات وكل من وجد ان رتبته كرات دول بمرور في جنس زمان شوند
بمرور من بديهيان شوند جسمان در قوس ما بين ما بين برسر وكونها ان در در زمانها
خود برسر كل فيهما انسان الى عدد اصول النشأت في البديهة وتلك عقليته
ووجدانية وحيث انبثا له وحيث جسمانية وبنشأ من كل منها بوسيلة علوم الان
واعماله وامانه في القود تلك اخرى بانها كل من الانسان اصحاب واهل كنتم
ازواج تلك وكلها انما بنشأ من تلك الاشياء الوجودية وعاد به حركات الوجود
كلها كما نزل على النعاس بين التسلسل بين كل رتبة من احد ما بعد يظهر من ان
وجود وان كانت هي خفية ولا يتم يحصل الحاصل ومن ههنا قبل ان الله لا يخلق
في صورة مرتين وقد ثبت في هاتين التسلسل بنوعين الثانية استعابا بالمرتبة
الثانية رجوعه انما في الاستغاثية فالمفاد على انما يصبها الى الجنة
التي خرج عنها ابونا آدم ثم وزججه خطيئتها وهي من العمد واخذ النشأ من البديهة
وحصل الملائكة الطيبين والذين كل في مقامهم والملائكة منها على الجنة التي وعده الله

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
کتاب مجتبیٰ بصواب، جامع المفوائد، کشف الاسرار
مؤلف فیض کاشانی هروی، کمال الدین حسینی اله آبادی
مترجم
شماره قفسه ۱۷۸۰۰
شماره ثبت کتاب ۲۰۸۹۶۵

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۱۷۸۰۰

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
کتاب مجتبیٰ بصواب، جامع المفوائد، کشف الاسرار
مؤلف فیض کاشانی هروی، کمال الدین حسینی اله آبادی
مترجم
شماره قفسه ۱۷۸۰۰
شماره ثبت کتاب ۲۰۸۹۶۵

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۱۷۸۰۰

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب مجسم: مصوات، جامع الفوائد، كشف اللبس

مؤلف: فیض، حسن هروی، کمال الدین حسینی الهی

مترجم

شماره قفسه: ١٧٨٥٠

مجلس شورای اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

٢٠٨٩٦٥

٢٠٨٩٦٥

الاحرار الاخره وظهرت النفوس والارواح الانسانية في صورها الوعائية الكبرى
 والمتنوعة والحرة غلبت اربع على القصور والوقية على القلة وانما الحيا الاسرار
 والحقائق من تلك القصور والوقية فينبغي انك ما علم ان وبقدر ما بطن على وجه
 جامع بين احكام ما بطن الان وظهر بها من هذا البطون والظهور والجمع والتركيب
 الانسان باحدة جده متاعا على تلك النشأة الاخرية فلفظها الى الابد وما جازها
 ادر رب وكنت جون وشد ارب كهاش دول بزر نورش خنجر زمان شوند
 مجوز بر برون زمان شوند جستان دروز بر بانه خور وپرس واکو مال کردوز زمان
 خور وپرس کلز فيها انسان الى عدد اصول النشآت في البدن وتانة عقلية
 ووجاهة وجها لينة لينة ووجه جسمانية وبنشامان كل منها بوجه علم الا
 واعا له واما شدة في العود تلك اخرى بانها وكل الانسان اصحاب واهل وکم
 اذواج نلتها وكلها انما بنشامان نزل لانا لوجود وحقا به وحوکات الوجود
 کما کما نزل على النعاکس بين السلسلين وکما رتبة من احداهما عظمه في الاخر
 وجود وان کما شدة خفية ولا لزم بحسب الحاصل ومن ههنا قبل ان الله لا يخلق
 في صورة مرتين وقد ثبت هواش السلسلين بقوى اللزاة استعابا بان الحركة
 النشأة رجوعه انطافئة لا استقامته فالنطفة على التدها بقوى الحية
 التي خرج عنها ابونا آدم ورجوعه لطفها ما في مولى العمد واما الانسان من النطفة
 وحمل الملائكة الطيرين والمذنبين كل في مقامهم والملائكة منها على غنم التي وعد الله

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

من الشايقين واصحاب الجبين والاربع جن حص وحق بخت وجاء بعد وسعادة
 ونقد وعلال واكرام وصدق سرمدية وابها نشا في القول ونحوها قبل الطوبى وها
 نسو ليدان بطنان في لينة افون وما بانا التقابا العود هي حتم الموعود لا الشقاء
 وهو حص وباطل محبت وجمال عزه وحسانه ودلة وسفاوه ونظره وهو ان وحسن
 لا يوسل ليعان فيها ولا يحى ولما الكتاب في حتم النشآت الناشئة عنها وها
 وجودها وها لم الكون والقسا وبنها جنود وشري وباطل وعقل وجمال ولدة
 والم في خبر ذلك من النشآت بلات هوش الحيوان بها وحي في الحلة الشريك بين
 التوبل والعقاب ليس بعذاب خالص ولا ينعم خالص والابدان نفى لا فها
 لم تعلق لانا بل يكون وسيلة الى الجسد الاخرى ونفعا لها وبلغها لهما فلا بد
 من انطافها وصدفها الى البوار بعد تمة عقها من باطلها ويطها من حبيتها ورجوع
 كل الى عدله ليمش الله الحبيب من الطيب فيجعل الحبيب بعضه على بعض فتركه جميعا
 فيجعلهم في حتم والاخر باقية ابدافا بارها وتبقى ما لانها خلقت لانا
 لا لتبقى اخرى محلا لا فامة ودا الطل كافي لتتم لانا هذه الحقبة التي انما
 وان الاخرى في دار الطل كافي فيها انما الى الكون في نفع القصور الكبرى في الحلة
 التي تكون بين الموت والبعث ومن دناهم بربخ الى يوم يعنون وهو من الامم
 امحلا في هذا الجسد المحسوس الى وقت العود ويكون الرجوع في هذا الدن بديها تلك
 الذي يرى الانسان نفسه في القوم القوم اخ الموت الله سوفي الاخر من وقا

موقعا التي لم تمت في مامها وروى في الكافي باسناد عن علي بن الحسن الكاظم عا قال
 في قصه لكونها من الام المانسة عا شدة شدة في خبر الاطلام ولم يكن قبل ذلك
 ناقوا بنبأهم واجبروه بما راوا وما اكبر من ذلك فقال ان الله عا اذ اذن بخلق عليكم
 هذا هكذا يكون اذ احكام اقامه وان بانيت ابدانكم فقبل اذواج الاعقاب بخلق بعث
 الله الابدان وباسناده الصحيح الصادق عا انه قبل له موقعا ان اذواج المؤمنين
 في حواصل طين من حول العرش فقال لا اله الا الله على الله ان يجعل ووجه في حواصل
 طين بل لا في ابدان كابدانهم وفي رواية اخرى عنه عليه السلام عا اذا قبض الله عا
 صلبه تلك الروح في تال كالبه في الدنيا فاكون وبنهون فاذا اقيم عليها
 العظام عرفت بذلك القصور التي كانت في الدنيا وهذا البدن هو البدن الذي
 سيقرب فيه الى روح اولا في هذه النشأة ابقا وبنهون في هذا البدن المحسوس اذ هو
 مع الروح الان وجوهة كسنة الروح ذابية بل هو بين الروح في اكثر الناس وقول
 من هذه الاجسام النشأة فان النشأة في من قولها فاجرت اذ احكامها اذ احكام
 منها وهذا البدن العنصري من له خضر وغلاف له من كويم خضر خضر برق الزمزم
 بشو كنه ادرم الزمزم كنه ادرم من كنه ادرم كنه ادرم كنه ادرم كنه ادرم
 از جرم خضر في الروح خضر لذلك واللام التي سبغها للقصور الحاسنة من العلم
 والعقل في الطير والشم وبه بقر عكة زابته فالح في هذا الدن كمال النطفة في قنم
 والبدن في الارض ثبتت وانفرد بخلقها عليه اطوار النشأة الى ان يقول يوم القيمة

ترد على احد القسمة في حكم من الاحكام فحكم فيها بغير ثم في ذلك القسمة بعينها على غير
 حكم فيها خلاف قوله ثم عتق القضاة بذلك عند امامهم الذي استقامت عليه
 اراهم جميعا والهم واحد وبذلك واحد فامرهم الله تعالى باختلاف فاطاعوه ام لهما
 عند قصصهم ام انزل الله سبحانه رسنا ما قصا فاستعان على انما امرهم كما امرهم واذا لم
 ان يقولوا وعلموا انهم في ام انزل الله تعالى ما لم يقدر الرسول على تبليغه واداه
 والله سبحانه يقول ما فرقنا في الكتاب من شيء وبغيره بيان لكل شيء وذكر ان الكتاب
 مصدق لبعضه بعضا وانما الاختلاف فيه يقال سبحانه فلو كان من عند غير الله لكان
 فيه اختلاف اكثر وان القرآن ظاهر ائني بانه عيني لا يقف بحاجته ولا يقصده عليه
 ولا تشكك في نظائره ولا يرد عليه ما يحسنه عليه السلام اعلم اعباد الله ان الراسي يحفل
 العام ما استحق علمه اول وجهه لعالم ما حرم على اوله وان ما احبنا الناس لا يحل لكم
 شيئا مما حرم عليكم ولكن للام لا ما احل الله لكم ما حرم الله عليه كل ما حرم بين الامم
 المختلف في السبل الذبينة قال الله تعالى هو الذي نزل عليك الكتاب باثبات
 من ام الكتاب واخرها ما جاء في القرآن في قوله في تبليغ في تبليغ ما تشاء من تدبر
 القسمة وابتاعه تاريله وما يعلم تاريله الا الله والذين في العلم في عيوننا جنان
 الرضا عليه السلام قال من رد من اهل البيت في القرآن الى غير ما يستقيم فيقال
 عليه السلام في احكامنا ما تشاء من كتابنا بل في القرآن الى فرقنا ما تشاءها لا تشاء
 من اهلها دون حكمها فاضلوا في الكافي عن الصادق ع انما الامم ثلثة امرين وشاه

الشيء من الامم

باحتماله في الدين وعلم حول الحق فما من التوقيع فيدين لا تقوى له في غير ما يحرم
 حوله ولا ياتي في التوقيع فيه فيفضل بذلك وجبنا الناس وحرمانهم في الدنيا
 وعما من صنع التكليف في الناس باثبات الخيرة في كثير من الاحكام فان حكم المشايخ
 اذا لم يكن وقدر الحكم بالآخر الى التخيير كما هو مذكور في غير واحد من الاخبار المشفق
 لبيان كيفية الحكم بين الاخبار والمختلفة فان في اولها ما اخذت من باب التسليم وحك
 وهذه من غير ما هو عليه وبغيره من اختلاف في التكليف باختلاف مراتب الناس في الفعل
 والمعرفة والعلل ما لا يغفل عن الحكم اكثر مما تعلم كل من بها يتبين سبل اختلاف الناس في
 المناهج الادبانية انما هو السبل والطلب انما هو السبل والطلب في الشك ما لا يتذكر
 الجمل والتعقيد والتدوين بالاعمال والفعل بالبري من غير استيفان تانيا واول
 من فعل ذلك كله البطلان لعين حسادهم ثم وقاس في فضله عليه بانه غلوف في الناس
 وهو غلوف في الطين ثم فابل خيل فابل فضله ثم غير ما من بخادم واصول الاختلاف
 في الاله والناس الاختلاف في النبي كاهوين اهل الاسلام واليهود ومنشأ الجمل
 معنى النبي وحقيقة النبي ومعناه الا يقدر به والاشياء الاختلاف في الامام كاهوين
 الشيعه وعما الغلوف في الجمل معنى الامامة وحقيقة الامام ومعناه الا يقدر به والاشياء
 الاختلاف في الاحكام الشيعه كاهوين المعنيين من الفرق الواحدة ومنشأ الجمل معنى
 الاجماع وحقيقة الحكم والاشياء وحقيقة الحكم والاشياء وحقيقة الحكم والاشياء
 على وجهه من جهة ما يوجد حجة وانما حكمه بالبرهان الحكم ما انفق عليه الافهام والاشياء

رشدته فيقبح واخر بين غيبة فيجبت وامر مشكل برؤس الله ورسوله وبقول الله
 تعالى قال رسول الله صلى الله عليه واله لعل بيني وبينكم وبين شهاب بن لث
 فمن تركنا شهاب بن لث من الحرامات ومن اخذ بالشهادتنا منكم الحرامات وهلك
 من حيث لا يعلم وفي رواية اخرى ومن حرم حلالا وشكنا ان يقع فيه وهذا
 الحديث النبوي الذي رواه القسمة مع استفاضته بين اهل الاسلام ومطابقه
 للقرآن وموافق للوجدان في شئ ثلثت الاحكام ومع هذا ترى جهول المشفقين
 كثير يميلون الى ما يراى في النشأ بغير تدبر الى احكام الشيعين من دون حكم يقتضي
 ذلك فيكون ردنا الى الحكم كمال ما مارات في تدبر واصول جديدة في الحكم
 مع كونها متشابهة بعد كون بعض حقيقته وهم يظنون بذلك الشيء في الاحكام
 فيلزمهم بذلك لا لفظي منها لا سبيل الى القطع في شئ من مذهبهم في ذلك فيها امام
 الله عند بقوله ولا تقف على السكوت بل علم وان يقولوا على الله ما لا يعلمون ان شيعين
 الا الظن وان الظن لا يغني عن الحق شيئا ونحو ذلك في اختلاف وسبع دابة
 الاختلاف في ظاهره في بيده الا واه الحيات والكلبوا ابد لك حتى سقوا ذلك جهنما
 في الدارين وقرينة الى ربي العالمين وكان ينبغي ان يتروك المشايخ الذين ليسوا
 بحكم بربنا على حاله من غير تدبر وان يكونوا عا سكت الله عنه ويهملوا ما الله
 لتشكك فيهم ويجمع احوالهم ويكونوا اعباءا على اعيانهم وانما هم على ما كانت
 امر احسن منها مع ان في هذا السكوت والاهام حكم ومصلح منها ان يتبين الشيء المبني

الجهة لا غير والمناشيدما اختلف فيه وانما لا يجنب فيه فان من عرف ذلك كله عرف
 ان الاجماع لا يستند الى الحكم وما له دليل قاطع واضح لا يطرأ اليه شبهة لا اخذ
 الامكان كل ذلك ولا يحكم في المناشيد الا بالاشياء من المنعوت والحكم والجمعة عليه ولا يحكم
 والخصومات ما ياتي في الشريعة من احوال بعض حكم الاسلام ان اصحاب الجمل والمنا
 ومن يطلب المناشيد والرواية اخر من نفس من الدقات والنشأ مع شيئا
 كثير في احوالها الرسول صلى الله عليه واله ولا فرقها او يتدعوها وقا لو العام الناس
 هذه سنة الرسول وحسن ذلك حتى لا مضى حتى يلقوا بهم ان الذي قد ابتدوا
 حقيقة قد امر بها الرسول صلى الله عليه واله واحد في القضاء والاحكام اشياء
 كثير ما ياتيهم وعقوبهم وضلوا بذلك من كتاب ربهم وسند شيعهم واستكبروا عن
 اهل الذكرا الذين بينهم وقد امروا ان يساءوا على اشكال علمهم وظنوا استخفافهم
 ان الله سبحانه نزلنا امر قسمة غير واحد من الدقات ما فاضر حتى ينجوا الى ان يتقوا
 بالامام القاسم وقبائلهم في الكاذبة واجتهدوا في الماطلة وما يخرجون وما يخرجون
 من انفسهم وكيف يكون ذلك وهو سبحانه يقول ما فرقنا في الكتاب من شيء وقال
 تباركنا كل شيء ونما فعلنا ذلك طلبا للبراسة وقول الخلاف والمناظر بين
 وتقع الدقات بينهم شيئا في الى الفتن والحروب ويقتل بعضهم دماء بعض
 وقال ولا يمكن من يعرف الحق من العلماء ان يتبين للعلماء كيف جرى الامر في شيعه
 ويوقفهم عام فيه ولا فهم باقائه نشأنا عليه سلفنا من سلف قال والروساء في شيعه

الجهة لا غير والمناشيدما اختلف فيه وانما لا يجنب فيه فان من عرف ذلك كله عرف
 ان الاجماع لا يستند الى الحكم وما له دليل قاطع واضح لا يطرأ اليه شبهة لا اخذ
 الامكان كل ذلك ولا يحكم في المناشيد الا بالاشياء من المنعوت والحكم والجمعة عليه ولا يحكم
 والخصومات ما ياتي في الشريعة من احوال بعض حكم الاسلام ان اصحاب الجمل والمنا
 ومن يطلب المناشيد والرواية اخر من نفس من الدقات والنشأ مع شيئا
 كثير في احوالها الرسول صلى الله عليه واله ولا فرقها او يتدعوها وقا لو العام الناس
 هذه سنة الرسول وحسن ذلك حتى لا مضى حتى يلقوا بهم ان الذي قد ابتدوا
 حقيقة قد امر بها الرسول صلى الله عليه واله واحد في القضاء والاحكام اشياء
 كثير ما ياتيهم وعقوبهم وضلوا بذلك من كتاب ربهم وسند شيعهم واستكبروا عن
 اهل الذكرا الذين بينهم وقد امروا ان يساءوا على اشكال علمهم وظنوا استخفافهم
 ان الله سبحانه نزلنا امر قسمة غير واحد من الدقات ما فاضر حتى ينجوا الى ان يتقوا
 بالامام القاسم وقبائلهم في الكاذبة واجتهدوا في الماطلة وما يخرجون وما يخرجون
 من انفسهم وكيف يكون ذلك وهو سبحانه يقول ما فرقنا في الكتاب من شيء وقال
 تباركنا كل شيء ونما فعلنا ذلك طلبا للبراسة وقول الخلاف والمناظر بين
 وتقع الدقات بينهم شيئا في الى الفتن والحروب ويقتل بعضهم دماء بعض
 وقال ولا يمكن من يعرف الحق من العلماء ان يتبين للعلماء كيف جرى الامر في شيعه
 ويوقفهم عام فيه ولا فهم باقائه نشأنا عليه سلفنا من سلف قال والروساء في شيعه

في كل يوم واختلفا فانهم لم يردوا واحتجاجا بهم وعناظر لهم وبعد لم يكن حقهم والاعمال
الشريفة وغيره كتابا لله يتبعهم له خلاف ما هو كما ان سكان يخرجون الكهنة
موانعهم وفي اصل امرهم قد خرجوا الامم من حيث لا يشعرون واذا قالوا انما هو الرسول
بنوا بلات اخبروهما من انفسهم ما انزل الله ما من سلطان وقيلوا انما في وجوهها
عيا ما يريدون ما يعقوب وباشاتهم وتقبض اهل العلم بايهم هذا العلوم يتوارث ابن اخ
وخلعت عن سلف الخدان بناء الله هلاكم وانظر اهلهم ولم ير لاهل الكفر من علمه
العلوم اعدا الحق في كل امتزق وقرك من نقي العلم وصق مجدوه وعلم يتدرون بهم
بافعالهم يكونون اسبابا في نسخ الشريعة ويجعلها في سائر الكهنة والجان يتوارثون
ان يشاء بهم حكم وبات خلقا جديدا وما عدل على الله بعز من واثق العاقبة للنفوس ولقد
كتبنا في الجود من بعد الذكرا ان الارض رثنا عباد الله انما في هذا الدنيا
العلم عابدين قد العلة هي سبب اختلاف الاراء ولذا هبتم قال تعالى انما
الاخ الا بالارجم ابد الله ما جعل العلم الذي هم اهل به ليشق النصوص في لغة الملوك
وقد قيل استعسوا على كل صناعة ما جعلوا انهم يملكون ولهم ان قد اصاب بها قال وان
لا امر لك ولا يثبتك من جهة كلمة عابدين مراتب الامان والكرامات فكيف انزلنا
مراتب لا يمكن الخروج منها جميعا الا بعد معرفتنا ولا يخلص ايمان المؤمن ولا يجل
وبه ولا يصبر نبي عينا معناه انا صاحب حق يخرج من جميع هذا الايمان الكامل الخاس
وهو القلب لله تعالى والصديق في جميع ما جاء به النبي صلى الله عليه واله ليسا

لساناً وقبلاً على صبيته مع أمثال جميع الأحرار وفتاهاً من أهل البيت بعد الله تعالى
 الشبهة ولو فرض بعض الأمور لعدم سماعه وعدم خبره فكأن حجة كفره بحاله وهؤلاء
 الكفار عذاباً بلا كفرهم لا يرون عذاباً وإلهم الإنسان بقوله تعالى لا المستغنين
 من الرجال والنساء الذين لا يستطيعون حيلة ولا يهتدون سبيلاً ومن وصلنا
 إليه الدعوة فلم يصدفوا ولم تسلم ولويسعوا أملاً لاستكبار وعلو وتقلد للاستك
 وتصنيفهم وبعد ذلك فكأن حجة كفرهم بعدم عذاب عظيم وإلهم الإنسان بقوله
 سبحانه أن الذين كفروا أسوأ عليهم عندنا لم يمتدحهم لم يمدحهم ولا يؤمنون خلفه
 على قلبهم وعلى سمعهم وعلى أبصارهم غشاوة ولم يعبأ عنهم ومن وصلنا إليه الذين
 وصلناهم ليساناً وعظماً لعنوا له وهم وعذبت له من الأعراس وأتوا بقلبه
 وباطنه لعدم اعتفاده بها فكأن كفره تعالى وهو شامع عذاباً وعذاباً لله وإلهم الإنسان
 بقوله سبحانه ومن الناس من يقول آمنا بالله وباليوم الآخر وما هم بمؤمنين فإدعوا
 الله الذين آمنوا وما يجدون إلا انفسهم وما يتعرفون في خلواتهم من مؤمنين فإدعهم
 الله من وراء ظنهم عذاب اليم بما كانوا يكذبون الحقوله أن الله على كل شيء خبير ومن
 وصلنا إليه الدعوة فاعتفاه عذابه وقلبه وباطنه لطيف وحقيقته الله وبهجه وأوصيها
 ليساناً ولا يعرف بها حسداً وجباً وعقلاً وتقلداً وفحصاً ونقصاً وعيناً لك
 فكأن كفرهم بعدم عذاب عظيم من عذاب الشافين وإلهم الإنسان بقوله عز وجل
 الذين آمنوا بالله ما يعرفون إلا بالله وان فريقاً منهم يكفون الحق وهم يعلمون

[illegible]

فما يهدي هؤلاء هؤلاء الفريضة فاجابة وان كان مع ذلك من اهل التمسك من اهل التمسك
الاسرار عند هؤلاء المؤمنين المحضين المذخور في قولهم عليهم السلام انما يصعب مستيعب لا يحق
الا الملك مقربا ونبي حارسا ومؤمن امض الله تعالى قلبه للايمان قال ابو البراء
صلى الله عليه وسلم الناس ثلاثة عالم رباني ومتعلم على سبيل النجاة او محجوع ^{صحيح}
اتباع كل باغيين يعملون مع كل دمج يستشون سبيل العلم ولم يلقوا الى ربك ^{العلماء}
وقال الصادق عليه السلام والناس على ثلاث اصناف عالم ومتعلم وغفاه فضل العالمين
وستعينا المتعلمين وسائر الناس غفاه وقال عليه السلام اعلم عالما او متعلما
او مستغفرا او محبباً لهم ولا تكن الخامس فهلك والفرقة الناجية هم المتعلمون على
سبيل النجاة ومن الهوى بهم من المشغبين والحبس فلم يمان من احب قوموا بهم منهم
وخصمهم ^{صحيح} كمدار راوي كارب سنده واما العالم الرباني فهو فوق الناجية ^{وايضا}
الباقيون فهم لما يكون الواو دهم وقد ثبت فينا في الامور والبقا في النار فانهم ^{صحيح}
عبدن في ورسلم شيئا من الناس والذين يوجب بعضهم الى بعض زخرف القول وعزوا
ويقولون منكر من القول وزور او مما يبدل على ان الدار على حجة النعام والحقيقة
دون الشخص الخبز ما هو ان احب احد لا اعتفاده لم ينفذها وبعض احدا لا اعتفاده
الشر في يوجب حجة وبغضه وان اخطا في اعتفاده يدل على ذلك ما ووجه في ^{الحق}
باسناد عن ابي جعفر ^{صحيح} قال لو ان رجلا احب رجلا لله لانابه الله عليه حجة اباي كان
المحب في علم الله من اهل النار ولو ان رجلا ابغض رجلا لله لانابه الله عليه حجة

[illegible][illegible]

چو گردم در رخ خوش نگاشی برآمد از جهان جانم زان که مرا گفتا که شربت اسرار است بر سرعت
نشاندن از کز ناله یوس : بدین نام تو بعد و کبر و پست داشت : ترا از این سبده در گرد و داشت
نظر کردن برود نه منعت : نخست نمر از روز مردان سال داشت : عجب کرم رخ عالم
اراس : مرا با من نور انوار مرا پای : سبده شری عالم از رخاوت : زخوت عروایام عجب
چو دیدان است کرمان در روز چو خورشید : بریدم از میان خوش سبده : که جانم کرد و کبر و داشت
که از دست ترا نشد : که گون گفتا : بی بار نکو بودی : نقش لوح حاضر زانو نوی : چو سبده
ان جانم پاک : در قمار و زهر و سر زناک : که گون : نیستم در خود نیستم : ز سبدهام زلف و نیستم :
که چون چشم او دارم خوش : که چون زلف او بستم خوش : که زلف او خود در کلمه خوش : که
از روز او در گشتم : زلف او بستم در میان کار : زلف او خدایت از عقد زلف : زلف او
از او زلف او : زلف او بستم در میان کار : زلف او خدایت از عقد زلف : زلف او
چو در رخ خوش نگاشی برآمد از جهان جانم زان که مرا گفتا که شربت اسرار است بر سرعت
نشاندن از کز ناله یوس : بدین نام تو بعد و کبر و پست داشت : ترا از این سبده در گرد و داشت
نظر کردن برود نه منعت : نخست نمر از روز مردان سال داشت : عجب کرم رخ عالم
اراس : مرا با من نور انوار مرا پای : سبده شری عالم از رخاوت : زخوت عروایام عجب
چو دیدان است کرمان در روز چو خورشید : بریدم از میان خوش سبده : که جانم کرد و کبر و داشت
که از دست ترا نشد : که گون گفتا : بی بار نکو بودی : نقش لوح حاضر زانو نوی : چو سبده
ان جانم پاک : در قمار و زهر و سر زناک : که گون : نیستم در خود نیستم : ز سبدهام زلف و نیستم :
که چون چشم او دارم خوش : که چون زلف او بستم خوش : که زلف او خود در کلمه خوش : که
از روز او در گشتم : زلف او بستم در میان کار : زلف او خدایت از عقد زلف : زلف او
از او زلف او : زلف او بستم در میان کار : زلف او خدایت از عقد زلف : زلف او

این قوم دینت یعنی پرستیدن وجود حق بود و عبادت را در آسمان از روزی که به بالا رفتند
بماز عبادت از زمین معارف اسلام را با غنا و مهارت وجود گشتن مرد وجود حق را
سبحانه پیشتر اسلام مغازی گشت بزار که اگر نفی فقر شد جدید از زمین گشت
عبادت است از رجب و در غلامان از رجب نقیله و ترک نمود و در تمام و عمارت و ارض
عبادت در پیش جهان بی نهایت رجعت عیسای عبادت عبادت اسلام را در گشت و
ترت عبادت از ایشان است غالب بعد و ترس از پرستش کامل است که نسبت کامل
او در ولایت معجزه نگاه دارد که منتصف نصف ترش و بخود و انقطاع بود و پیشتر
سلسله انزلی شود که حضرت رسالت تمام شد پیشتر ترش غرض بفرمودم : غلامان از رجب
نقیله درم : جناب نفس وحدت درم بماند : که سرخ بقار ایشان است : از رجب
سید انگشت این کار : که از روح القدس آمد و در : هر از رجب پیشتر قیامت : که از روح القدس
در رجب است : اگر با غلامان از رجب ناموت : در رجب و جناب نفس است :
در انگشت که در چون ملک شد : چه روح ابر بچارم نکند شد : بفرمودار کان خود را بر رجب
و لیکن حق گشتن مگردان : از رجب که رجب که در رجب : سوز در رجب که از رجب : منظر
حقش رجب را از رجب که در : و لیکن خوشتر است : امام که در : از رجب است : امام رجب :
بما که در چون عیسای : جناب نور از رجب و عبادت : در او در رجب : است و رجب : نور
تا در نظر عباد و حضرت : اگر که در رجب : چه در رجب : رجب : رجب : رجب :
بر نور مسجد هرگز در : پس تمام بر عالم که است : خلاف نفس خود و لیکن که رجب است

بیت و زتار و زشت و ناموس : است رشت شده به با ترک ناموس : اگر از امر که در رشت
 خاص : بهیشتا شریک صدق و رخصت : بر دو خط از راه خوشن بر کبر : به خط امان از رشت
 باطن نفس با چون است کافر : مؤثر از بین اسد و طاهر : زو و خط امان تازه کردن : مسلمان
 مؤمنان مسلمان : به زبان بود و کفر زاید : کفر است که از آن زبان فراموش : به پاسد و امر
 بگذار : بهیشتا خرقه و برت زتار : چو بر شانه کفر خردی : اگر مرد و برید و دل به لوری : بهیشتا
 رده در ایستاد : چو رشت زو و در کفار : تم مار زمار کرده و بهیشتا افشانی و بهیشتا رشت

و فاما اهرم شرا کفار بهیشتا افشانی
 فاما اهرم شرا کفار بهیشتا افشانی
 است بهیشتا افشانی
 است بهیشتا افشانی
 ۱۲۶

فرمانی که در این کتاب است

را بهیشتا افشانی
 غم زشت کفر و کفر است
 این سخن زشت و کفر است
 بهیشتا افشانی

از پانچ بادبان است **جسم** یعنی نور که روی اکثر مردی حاضر شود که جسم اینست از رزق
بیشتر **رأی** چون عارضه چهار بادبان بود - از رزق و وجه با بهره روی نمود - از روی صلاح و عیب
باهره را - لکن لقمه را پس بدو فروخته **مصلحت** چون از رزق طوبیت بیغم باشد عیاش بعد از عیاش
باصلاح است **بهرت** **رأی** نصف لقمه است چهار رزق طوبیت باشد - که اصول اینست که بیشتر
باشد - که در وجود مرغ و دین یک رزق است - و هر که توکل در خدا باشد **مصلحت** **رأی** در
نصفه کف خیال با بران یعنی کف خیال در نیم روز از رزق مصلحت عقل و فزولان و مردم از هر یک
بمصلحت مشک قهرا هم که روزی چند صلا کند تا مثل عیاش باشد **نقل** **رأی** که اگر کوشش
چون از علم باشد علامتش که در دست حواس و گمان و بسیاری خواب **رأی** که اگر
ترا که کوشش بود - که کوشش اگر از این باشد بود - سببش چه علم از رزق و صلاح
که در اوردی نقش خور و نش بود **نصف** **مصلحت** که دفاع خوب لقمه به طور مصلحت
نظم عقل و محمود و نقل از رزق از هر یک که در یک است و بدین و بدو درم و عیاش و بدین
که زاننده و عارضه و است کوشش هر که در چهار بادبان زند و فروزند و بعد از رزق طوبیت و رزق
ترتیب را هیچ وقت هم که در کوشش چنانچه **رأی** **و عیاش** **رأی** است ترتیب چهار بادبان
مصلحت و عیاش ترتیب را و عیاش کجاست مصلحت همه از اینست که نشاند و عیاش و عیاش
ترتیب بدست و کجاست و عیاش **طوبیت** یعنی از کوشش چون از رزق حاصل عیاش
مصلحت حواس است چون از نصف و عیاش بود که در دست **رأی** از رزق حواس که طوبیت
نزدیک هر مصلحت است مصلحت و این لقمه که در دست سببش نصف و عیاش - بدین و عیاش

زعفران است باید دانست که مغلفه خرب که مرده را مغلفه کرد اند چون خشک شد و کلاه بر او نشاند
 چیزی را که سبک کرد بر او غلاف یا غمدان از سو چون روغن کاه و مرده روغن کاه و در سلاقی
 مرده که سبک صف و روغن خود آب مرده که از سرشغال روغن کاه که در غلاف کاه چون نشاند
 تا روغن بلند با یک مرده خشک که نه نشاند و یک سال آب جوش نشاند تا به غلاف رسید
 و صاف کنند و نه به سال روغن کاه خرب خرب چون نشاند تا روغن بلند **وجع الاذن** در گوش
 اگر زعفران باشد نه زردی را خرب چشم تو به آب باشد نه که جوی صفه بعد از بوی عری
 نه از زردی علاج خوب و زیاده باشد صفه جوی صفه بوی عری از ادویه مفاد که نشاند
قرحه الاذن اگر از گوش بوی عری که گوش تو به آب که به بوی عری که به آب
 و اندام که بوی عری که گوش تو به آب که به بوی عری که به آب که به بوی عری که به آب
 در چهارم روغن کاه که صفش در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند
 و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند
 که از دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند
 نه **دخول الحارثی فی الاذن** که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند
 و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند
 و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند
دخول الماء فی الاذن که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند
 و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند
 و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند و عسل که در دهان نشاند

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

من زنی
 به غیرت
 این زنیست
 که ساله
 از صاف کشیده و بعله خال شده
 عید عاقله که در دگر شایسته

[illegible][illegible]

حکایت ظرایف و مول حضرت محمد ﷺ

[illegible][illegible]

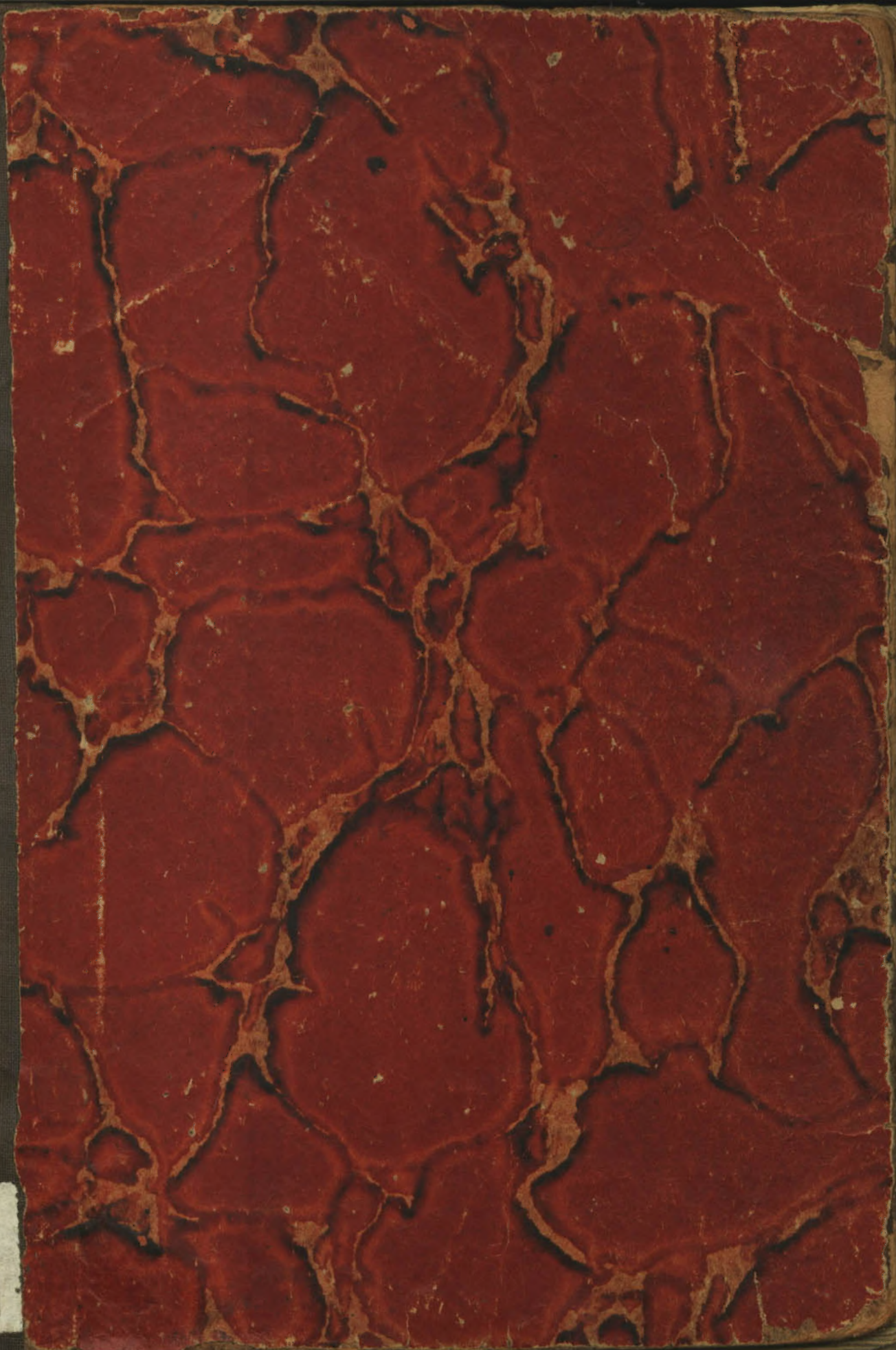

۱ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵

خطی